

אמר

טמונה בפרשה

פנינים

"לאמו ולאביו"

כתב האבן עזרא: 'וטעם שהזכיר אמו קודם האב, כי הזכר חי יותר מהנקבה ברוב'. ויש לבאר את דבריו שאם כן, מדוע מיד לגבי כהן גדול כתוב: "לאביו ולאמו לא יטמא", מדוע שם הקדים אביו לאמו? א. פרשה זו של טומאת כהנים נאמרה ביום הקמת המשכן, אז לא היו כהנים אלא אהרן אלעזר ואיתמר בניו. הרי שציווי דיני טומאת כהן הדיוט היה לאלעזר ואיתמר בלבד, ואלעזר לא נתכהן בכהונה גדולה אלא אחר מות אהרן אביו, אפילו אם אמו הייתה מתה בתחילה. ולכן כתב קודם לאביו שרק אז נהיה כה"ג ואז 'לאמו' שרק אז יש לו איסור ליטמא לאמו. (אמרי בינה) ב. בבואור הטעם מדוע רוב נשים מתות לפני הבעל, פירשו התוס' (כתובות פג): משום שרוב פעמים מסתכנת בלידה, ומובא שעל ג' עבירות נשים מתות בשעת לידתן. אמנם, בגמרא (יומא מז.) כתוב: 'שבעה בנים היו לה לקמחית וכולן שמשו בכהונה גדולה, אמרו לה חכמים מה עשית שזכית לכך? אמרה להם מימי לא ראו קורות ביתי קלעי שערי', ורש"י כתב שם: 'ראיתי בהש"ס ירושלמי: כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה - אשה צנועה ראויה לצאת ממנה כהן גדול הלבוש משבצות זהב'. ולפי כל זה ברור שאמו של הכהן הגדול יוצאת מן הכלל ואינה מסתכנת בשעת לידה ואינה מתה לרוב ראשונה. (פרדס יוסף) ג. כה"ג נמשח בירושה אחר מות אביו הרי שטומאת אביו קודמת לאמו, שאם מתה אמו קודם - עדיין הוא כהן הדיוט. ולפי זה מובן מדוע דווקא אמותיהם של כהנים גדולים מפרנסות את הגולים לעיר המקלט - מפני שאין להם אבות. ד. אמותיהם של כה"ג היו מפרנסות את הגולים לעיר המקלט כדי שלא יתפללו על בניהן שימותו (מכות יא:). וכתוב בגמרא (פסחים ח.): 'האומר: סלע זו לצדקה, בשביל שיחיה בני... הרי זה צדיק גמור'. וכתוב: "צדקה תציל ממות", הרי שאין להן לחשוש מהמיתה המצויה יותר בנשים. (דברי חנוך)

"אלה מועדי ד'"

שמותיו של השי"ת (א-ה-י-ה, יקוק) מורכבים מהאותיות א', ה', ו', י'. אותיות אלו מסמלות קדושה ובהן רמזים כל החגים הקדושים: א' - ר"ה שחל בא' בתשרי. י' - רומז על יוה"כ שחל ב' בתשרי. ה' - רומז על סוכות שחל ה' ימים אחרי יוה"כ. ו' - רומז להושענא רבה שחל ו' ימים אחרי סוכות. וכל האותיות יחד עולות בגימטריא כ"ב - כנגד שמיני עצרת שחל בכ"ב בתשרי. א' מסמל את א' בניסן, יום שנאמר עליו (שבת פז): שנטל עשר עטרות. י' - כנגד שבת הגדול שחל באותה השנה ב' בניסן. ה' - יו"ט ראשון של פסח שחל ה' ימים לאחר ל' בניסן. ו' - כעבור ו' ימים נוספים חל שביעי של פסח. והו' רומז אף לשבועות שחל בו' בסיון. נצרך לאותיות אלו גם את האות ז' שמשמלת קדושה ואת המספר 7: שבת, שמיטה, יובל, ספירת העומר, שבעה רקיעים ועוד (ועיי' בויקרא רבה בתחילת הפרשה 'כל השביעיין חביבין') - ואלו 5 אותיות של צד הקדושה. וכנגדם יש בעשר האותיות הראשונות חמש אותיות שמורים על הסט"א: ב', ג', ד', ה', ט'. (מהרש"א ח"א יומא ב:)

"חקת עולם"

ביום-הכיפורים כתוב לגבי איסור המלאכה "חקת עולם", אך באיסור אכילה לא כתוב חקת עולם. ומובא במקורות הטעם, שכאשר בנה שלמה המלך את בית המקדש הראשון, עשו שמחה שובעיים, וזה כלל גם את יום כיפור שאכלו ושתו ביום קדוש זה. יצאה בת קול ואמרה שטוב עשו ואף מן השמים מסכימים לזה. וניתן לומר שלכן לא כתוב בענין איסור אכילה "חקת עולם", שהרי עתיד להיות פעם אחת שכן יאכלו בו.

"ויצא בן האשה הישראלית"

פירש רש"י: 'רבי ברכיה אומר מפרשה שלמעלה יצא, לגלג ואמר, 'ביום השבת יערכנו', דרך המלך לאכול פת חמה בכל יום שמא פת צוננת של תשעה ימים, בתמיה'. (תו"כ) ויש לבאר מדוע לגלג על לחם הפנים שהיה קר, והרי ידוע שהפת הייתה עדיין חמה בשבת בבוקר (חגיגה כו:) ומה יש לגלג על הנס? ויש לומר: א. הוא לא האמין שתישאר הפת חמה. ב. אמר שלא יתכן שהתורה תסמוך את דיניה על הנס. ג. תלוי באיזה עיניים מסתכלים על הפת, אם בחמימות של מצוה וריתחא דאורייתא - אז היא נראית חמה, אבל המגדף, שהיה קר בעבודת ד' לחם הפנים נראה לו קר. (אמרי אמת) ד. מי שרוצה לגלג ולתרוץ לעצמו תירוצים, תמיד ימצא על מה לגלג ולקרר את האחרים אפילו אם טענותיו אינן מחזיקות מים. (ע"פ תשובות הקוראים לשאלה לשלחן השבת ע"ח)

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימה (ושא הפרשה 2272, לפיכם אסדרם אמרם לפי סדר ההגיון בפרשה. כעצמא, קבלו מהאגודות אל מפסוק הפרשה.

- ב. דיני השולחן ולחם הפנים
- ה. דיני חג הסוכות
- ו. דיני הכהנים וקדושתם
- ח. מתנות עניים
- כ. ציווי על שמירת השבת
- ל. איסור אותו ואת בנו
- מ. דיני חג הפסח
- מ. דיני קרבן העומר וספירת העומר
- מ. דיני שתי הלחם
- ס. דיני הכהן הגדול וקדושתו
- פ. מומים הפוסלים מעבודת המשכן
- ר. דיני ראש השנה
- ש. דיני המנורה הטהורה
- ר. דיני בת כהן ועבדיו באכילת תרומה
- ת. מעשה המקלל ועונשו
- ת. מומים הפוסלים בקרבנות
- ת. דיני יום הכיפורים
- ר. טומאות הפוסלות בעבודת המשכן

שאלה לשולחן השבת

"וספרתם לכם ממזרת"

השבת... שבע שבתות

תמימת תהייה"

הרמב"ן בחידושי (קידושין לג:): מונה את מצות ספירת העומר בתוך שאר מצוות שהינן מצוות עשה שאין הזמן גרמא. ויש לבאר מדוע כתב זאת, והרי על פניו, בוודאי שיש לספירת העומר זמן קבוע בכל שנה ושנה?

מלכת השאלה הינה אהרן זיו 2023
 אלוה השבת. (תן אלוה את
 גשמתו לכם אמרנו, 2023) אהרן זיו
 אמרנו (א), וכו' אמרנו מן הגשמת
 אהרן זיו 2023.

העלון מוקדש לע"נ
 יהודה בן מרים ז"ל
 ת.נ.צ.ב.ה.

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם.
 זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה וניתן לתרום:
 1. בהעברה לבנק לאומי [10] סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'בין'. 2. לשלוח שיק למערכת.

טמונה בפרשה אהר

חידון א' ת'

- הגשמה לכל שאלה מגילה באור המפילה זראש השורה.
- א. לכהן גדול אסור להתחתן אתה
  - ב. מי שהורג אותה, צריך לשלם את שוויה
  - ג. לכהן אסור להתחתן אתה
  - ד. השבט אליו השתייכה אמו של האיש המקלל
  - ה. "ענף עץ עבות" - (אונקלוס)
  - ו. "____ לכם ביום הראשון"
  - ז. כינוי לראש השנה
  - ח. לכהן אסור להתחתן אתה
  - ט. אם אוכלים אותה נטמאים
  - י. שני מומים הפוסלים בקרבן
  - כ. אחד מארבעת המינים (לשון הפסוק)
  - ל. "כפת תמרים" - (אונקלוס)
  - מ. אסור לעשות בחגים, מפאת קדושת המועדים
  - נ. מובאים עם הקרבנות
  - ס. כשאונקלוס כותב 'מטליא' הוא מתכוון ל-
  - ע. שניים מארבעת המינים בחג הסוכות
  - פ. ממתנות העניים, שמהשדה מקבלים
  - צ. פרשת לקיחת השמן למנורה נאמרה בלשון-
  - ק. קמח שנעשה ע"י קליית כרמל רך בתנור (רש"י)
  - ר. מידת נסך היין לכבש
  - ש. כינוי ליום הכיפורים
  - ת. מותר לבת כהן רווקה ולבני ביתו לאוכלה

מז המדרש

מכאן אמרו: כל המוסר עצמו על מנת לעשות לו נס - אין עושים לו נס, ושלא לעשות לו נס - עושים לו נס. וכן מצינו בחנניה מישאל ועזריה שאמרו לו לנבוכדנצר הרשע: 'לא חוששים אנו לענות אותך דבר, הן איתנו האלוקים שאנו עובדים לו שיכול להצילנו מן האש היוקדת הזו, ואף מידך המלך יצילנו, ואפילו אם לא יצילנו להוי ידוע לך שלא מעבוד את אלהיך ולצלם הזהב שהקמת לא נעבוד' (מתורגם). וכשהרג טורינוס את לוליינוס ואת פפוס אחיו בלודקיא, אמר להם: 'אם מעמו של חנניה מישאל ועזריה אתם, יבא אלהיכם ויציל אתכם מידי'. אמרו לו: חנניה מישאל ועזריה כשרים היו, ונבוכדנצר היה מלך הגון לעשות ניסים על ידו. אבל אתה מלך רשע, ואין אתה הגון לעשות ניסים על ידך, ואנו חייבים מיתה, ואם אין אתה הורגנו הרבה הורגים יש למקום: הרבה דובים, הרבה נמרים, הרבה אריות, הרבה נחשים, הרבה עקרבים שיפגעו בנו, אלא שבסוף עתיד המקום להפרע מידך. מיד הרגם, ואכן, לא נסע משם עד שבאו עליו שני שרים מרומי והוציאו את מוחו בגזרי עצים. "ונקדשתי בתוך בני ישראל". מעשה ברבי אליעזר שנכנס לבית הכנסת ולא מצא שם עשרה, ושיחרר עבדו והשלימו לעשרה. וכיצד נהג כן, והרי אמר רבי יהודה: המשחרר עבדו עובר בעשה, שנאמר: "לעולם בהם תעבדו"? אלא שמותר לדבר מצוה. ואין זו מצוה הבאה בעברה, משום שזו מצוה של רבים, שכתוב: "ונקדשתי בתוך בני ישראל". (ע"פ ילקוט ש ותענית יח:)

חידון א' ת' - הפוך

- הגשמה לכל שאלה מסעי באור המפילה זראש השורה.
- א. אסור לו לאכול קדשים
  - ב. מה כתוב בפרשה במקום: 'ויקלל'
  - ג. מארבעת המינים, שבאגד ניטלים
  - ד. חג נקרא גם-
  - ה. רק איתה מותר לכהן הגדול להתחתן
  - ו. כך קרוי עבד של כהן - 'קנין ____'
  - ז. בהמה הכשרה למזבח מהיום השמיני ללידתה
  - ח. הקרבנות הם ____ להשי"ת
  - ט. מום הפוסל בהמה להקרבה אך לא לבדק הבית
  - י. שם סבו של האיש המקלל
  - ך. בכזה שמן זית משתמשים להדלקת המנורה
  - ל. אחד המומים בפרשה - '____ בעינו'
  - ם. "____ ממחרת השבת"
  - ן. אסור לגלח את פאתה -
  - ס. 'כל המוסר עצמו על ה____, אין עושין לו ____' (רש"י)
  - ע. לכהן כזה אסור לאכול בקדשים עד שיטהר
  - ף. זר האוכל תרומה חייב ____ חומש עליו
  - ץ. אתרוג נקרא גם - 'פרי ____ הדר'
  - ק. אחד המומים בפרשה, שפוסל כהן מהעבודה
  - ר. שם הניחו את המקלל, שאמו הייתה מישראל
  - ש. שם נרדף לתרומה בפרשה
  - ת. על ימות ושבועות ספירת העומר להיות -

ליולין אונקלוס - עברית

כל פרשה אביא לך מילה מגילת
אונקלוס (סנסה אלזריה le זאנוני.

"פיסה" (בא יח) = "חגיר".

התואר העברי 'חגיר' המתאר אדם
שיאניו יכול להלך.

מעלה בפרשה

כישלון צורב נחל,
ותלמיד מוצלח נבהל,
בקעים ושריטות נמלא,
ובאברי פניו, מום נראה.

המונח המזוהה הינו מילה בל
אורנית המופיעה בפרשה,
אשר כל שורה במידה רואה
להקשר שונה שלה.
(יגן כגיב אסר ואלופי אורנית זלז
היזה דומה)

הגשמה גמפרסס אי"ה זלזיון הזא

טמונה בפרשה אהרן

ושפני טמוני חול

"פרשו: המפרש בן הפורשת עד שיפרוש"
-למה המוונה?

***

"יבשו ויבהלו מאד כל אויבי יבשו יבשו רגע"

ראשי התיבות של הפסוק הנ"ל הינן: 'יום כ' אייר' -
תאריך החל בשבוע הקרוב. עניין זה רומז לכך שביום
זה בשנת תש"ה נכבשה העיר ברלין סופית על ידי
בעלות הברית צרפת אנגליה ואמריקה במלחמת
העולם השנייה, והקשר לפסוק המוזכר ברור... עוד
הוסיפו, שכל אחת מן המילים 'יבשו', 'יבשו' עולה
בנימטריא 318 כמו המילה 'גרמניה' (בשני יודין).
(ע"פ גיליון אור תורה תשע"ז)

שעשועי דאורייתא

"אמר אל הכהנים"

היכן עוד בתנ"ך כתוב "אמר אל ___?"

***

מצאו נא בפרשה:

1. באיזה תג לא נזכר קרבן המוסף?
2. את שמותיהן של שש פרשות אחרות בתורה.
3. דגש באות א'. (נדיר)
4. ארבע מילים רצופות ששלוש מתוכן הן מאותו השורש. (2 תשובות)
5. את שמותיהם של שניים מהשבטים.
6. מילה המופיעה פעמיים ברציפות.

"זיכרון" סימן

זימטריא ורמזים לזכירת מספר פסוקי הפרשה

בתחילת הפרשה מפורטים דיני הכהנים מפאת קדושתם, וקדושתו היתרה של הכהן הגדול.
בפרשת אמור ישנם 124 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילים:
"כוהן גדול" = בגימטריא = 124

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לשבוע שעבר: דברים שמוותרים ביום כיפור ואסורים בשאר השנה (בשבת): 1. לצום בשבת. 2. בשכמל"ע בקול. 3. מי שיושב ורוצה להחמיר על עצמו לעמוד נקרא פושע, חוץ מביוה"כ מפני שרוצה להידמות למלאכים. 4. להתפלל יחף. (ובת"ב) 5. מותר להכין אוכל ממנחה קטנה למוצאי הצום. 6. לקרוא לאור הנר. 7. לבקש בקשות פרטיות. **לסדר את הפרשה** - "וספרתם לכם ממחרת השבת". **חידון א' ת'** - אלמנה, בהמה, גרושה, דן, הדסין, ולקחתם, זכרון תרועה, חללה, טרפה, יבלת ילפת, כפת תמרים, לולבין, מלאכה, נסכים, סוכות, ענף עץ עבת ערבי נחל, פאה, ציווי, קלי, רביעית ההין, שבת שבתון, תרומה. **חידון א' ת' הפוך** - טמא, ויקוב, אתרוג, מועד, בתולה, כספו, עז, ריח ניחוח, קלוט, דברי, זך, תבלל, וספרתם לכם, זקן, נס, צרוע, להוסיף, עץ, דק, משמר, קודש, תמימות. **שעשועי דאורייתא** - בפרשת יגש: "ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך", כמה פעמים בפרשות שמות וזארא: "אמר אל אהרן", בפרשת בשלח: "אמר אל כל עדת בני ישראל" ובפרשת כי תשא: "אמר אל בני ישראל". במלכים א' פרק י"ח: "ויאמר עלה אמר אל אחאב" וכן מספר פעמים בנבואותיו של יחזקאל. 1. בחג השבועות. 2. ויצא, צו, השמיני, קדשים, חקת, תצא. 3. "ממושבתים תביאו". 4. "בערב מערב עד ערב", "קדש כי קדש קדשים". 5. "אשר תקראו", "למטה דן". 6. "איש איש". **מילה בפרשה אחרי מות קדושים** - עמו/אמו. "הלכה איתו בצוותא" - הלכה עמו. "הכלה של הסבתא" - הכלה של הסבתא מצד האבא היא האבא שלו: אמו, "לקנות מהאומה שלו" - אומה שלו=עם שלו=עמו, "עוף גדול לרוץ מולו" - ישנו עוף אוסטרלי גדול דמוי עין שנקרא 'אמו', שאינו יכול לעוף אלא ללכת ולרוץ בלבד. **טמונות בפרשה** - 1. "ולא יחלל" (כא"ב) 2. "כפות תמרים" (כג"מ) 3. "ולקחתם לכם" וכו' (כג"מ) 4. "שן תחת שן" (כד"כ) 5. הר הכרמל - "וקלי וכרמל" (כג"מ) 6. "לא יקרחו קרחה" (כא"ה) 7. "ואשה גרושה" (כא"ז) 8. ? - תמונה ללא פתרון, תחשבו! 9. "במשמר" (כד"ב) 10. "נר תמיד" (כד"ב) 11. בין שמשיות - 'בין שמשאי' (אונקלוס כג"ד) 12. "אותו ואת בנו" (כב"ח) 13. רחיצה היא אחד מ5 העינויים ביה"כ: "ועינתם את נפשתיכם" (כג"ז) 14. החיד"א ששם משפחתו היה 'אזולאי' ופירושו ראשי התיבות של הפסוק: "אשה זונה וחללה לא יקחו" (כא"ז) 15. "זכרון תרועה" (כג"מ) 16. "י-לפת" (כא"כ) 17. "קנין כספו" (כב"א) 18. "גיבן- שגביני עיניו שערן ארוך ושוכב" (רש"י כא"כ) 19. "וערבי נחל" (כג"מ) **טמונות בהפטרה** - 1. "לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות" (מד"ה) 2. "הבית ישראל" (מד"ב) 3. הבצק - "עריסותיכם" (מד"ל) 4. "ופרע לא ישלחו" (מד"כ) **שאלה לשלחן הסדר** - שאלנו: מדוע אנו מזכירים ב'כורך' את הפסוק "על מצות ומררים יאכלהו" - פסוק העוסק בפסח שני ולא פסוק המדבר בפסח רגיל: "ומצות על מררים יאכלהו"? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. אהנו מתפללים שנוכה להקריב פסח שני, ולכן מביאים פסוק מפסח שני. (האדמו"ר מבעלז) 2. בפסוק שכתוב בפסח שני יותר מפורש הענין שיש לאכול הפסח על המרור והמצה, ובפסוק של קרבן פסח היה אפשר לטעות ולומר שאוכלים צלי אש ומצות על המרור, ובאמת הכוונה צלי אש על מצות ומרור. (שי"ח הפסח) 3. ההבדל בלשון הפסוקים נובע מכך שבפסח ראשון יש 2 מצות עשה: אכילת מצה ואכילת הפסח. ואילו בפסח שני רק הפסח ואין מצוה לאכול מצות ביום זה. ולכן הלל מביא פסוק זה, לשיטתו שאין מצות מבטלות זו את זו שמפסוק זה מחודש יותר ששתי מצות אף הן אינן מבטלות מצוה אחת. (חת"ס) 4. כדי להוכיח שאין ביטול ברוב אף אחרי מתן תורה. (גנזי יוסף) 5. בפסוק זה אין אנו נכנסים לבעיה של ציטוט חלקי מפסוק (פסוק דלא פסקיה משה) משום שיש 'אתנחתא' קודם למילה "על". (הגריש"א זצ"ל) 6. מהפסוק הראשון לא רואים שיש לאכול מצה עם מרור אלא רק פסח עם מצה ופסח עם מרור. (הגרא"י זלזינק)

יתן להשיג את העלון

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.
באתר: 'לדעת', בכתובת: <http://ladaat.info/gilyonot.aspx> או באתר: 'אידישער ווינקל' (באידיש);
<https://yiddishevinkel.com/gilyones> או באתרים: 'דרשו', 'תורת יוסף'.
בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רחוב בית ישראל 1.

© כל הזכויות שמורות לאהרן ב"ן.

ניתן לשלוח תגובות רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17 ירושלים - temunabaparashah@gmail.com

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

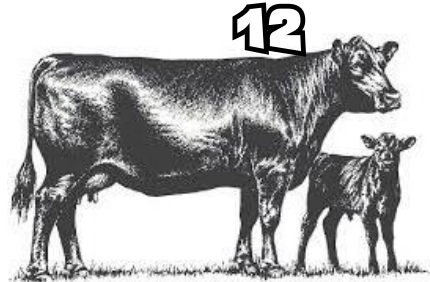
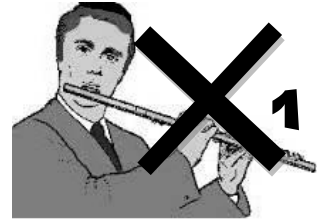
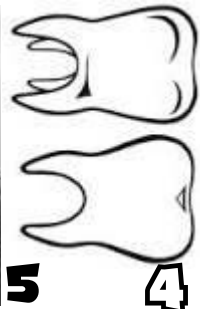
טמונות בפרשה

אמור

מקרא רמת קושי: תש"ל קשה

לאחר בין זמירות שמורת

זהו גידון משעשע המיועד להמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירושים רש"י. (גופו אמזוא גשובוב בדף המזורף) אדגיש, כי אין הכוונה להמשיג את הפסוקים כולל, אלא רק בדרך רחב וכפל לשון. (מהחלף לזינון צאת אולדים) אמא אקבל רמזות, גימטריקס והמרות: temunabaparashah@gmail.com כהמייב להמטרפוט ארשימא, הגפורה והקדשות ניגון אלוה בקשה אמילי הנ"ל

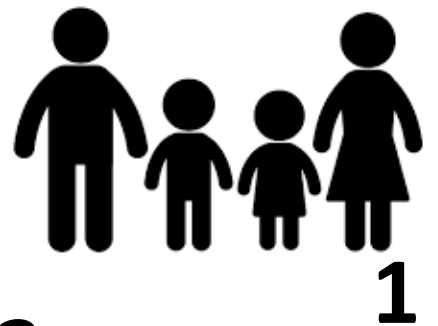

והכהנים הלויים

הפטרת אמור

טמונות בהפטרה

(יחזקאל מד' טו-לא)

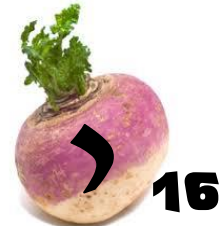
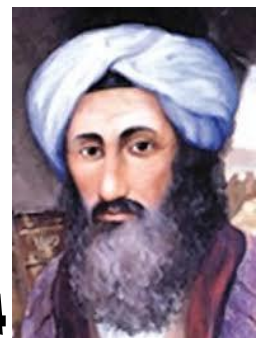
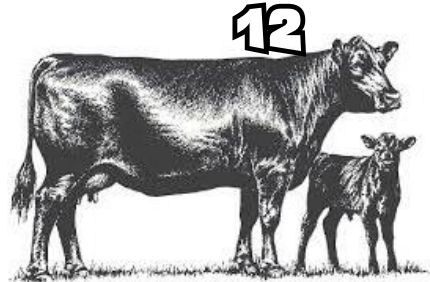
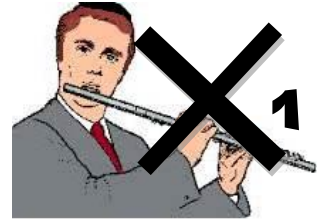
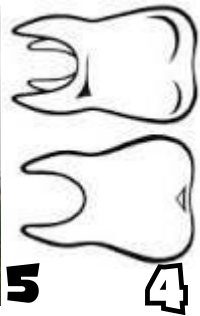
טמונות בפרשה

אמור

מקרא רמת קושי: תש"ל קשה

לאתר בין זמירות שמורת

זהו גידון משעשע המיועד להמונות הרחוקות על פסוקים ומוטיבים מהפרשה ומפירושים רש"י. (תוכלו להנאות גם שובבות בדף המזכיר) אדגיש, כי אין הכוונה להמשיך את הפסוקים כאלו, אלא רק בדרך רחוקה וכללית. (מהחלף לזינון צאת ארזים) אתם אקבל רעיונות, גיזוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com כחומר להזכיר את רשימת התפוצה והקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל

והכהנים הלויים

הפטרת אמור

טמונות בהפטרה

(יחזקאל מד' טו-לא)

